

РЕШЕНИЕ

№ 2591

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7929** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба от П. Д. Е. подадена против Решение № 2153-21-135 от 29.06.2023 г. на Директора на Териториално поделение /ТП/ на Националния осигурителен институт /НОИ/ – С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/37 от 12.05.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване “ПО” в ТП на НОИ– С. град и е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

В жалбата си оспорващият твърди, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни като постановени в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излага съображения, че осигурителят е предложил на НОИ трудовият стаж на жалбоподателя за периода 01.01.2000г. до 18.05.2006г. да бъде признат за втора категория труд, видно от двете приложения УП-3 от 12.01.2023г. Сочи се неправилна преценка на органа, че жалбоподателя е работил в „Отдел на главния енергетик“, като същият действително е бил пряко подчинен на главния енергетик, но е работил на длъжност „К. и А“ –контролно измервателни прибори и апаратура, като работата е обхващала всички цехове вкл. цех „Конфекция“, цех „Вулканизация“ и цех „Подготвителен“. Твърди се, че апаратурата и уредите се намират в тези цехове и

именно работникът ги обслужва, като само административно длъжността е заведена на подчинение на главния енергетик. Изтъква се, че жалбоподателят е работил с химикали и лепила, каучукови смеси, което е довело до влошаване на здравословното му състояние и до напускане на работа. Трудът на жалбоподателят попада в хипотезата на чл.2 т.10 б.“б“ от НКТП. Релевират се доводи, че органът признава за втора категория труд дейността на жалбоподателя за периода 07.03.1990-01.01.2000г., но не признава същата дейност за втора категория за друг периода 01.01.2000-18.05.2006г. изтъква се, че неправомерните действия на работодателите „ЗАГ Динамик“ АД и „Динамик ЕМ 2“ АД не могат да влекат неблагоприятни последици за осигуреното лице, тъй като не по вина на жалбоподателя липсват документи, то следва чрез свидетелски показания да се докаже тезата му. Моли оспореното решение и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Н., която поддържа жалбата, претендира разноски по списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С. град, чрез юрк. П. оспорва жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение в максимален размер. Представя писмени бележки.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните и събраните по делото относими към спора доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление – Вх. № 2113-21-697 от 14.02.2023 г. по описа на ТП на НОИ – С. град, оспорващият Е. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 69б от КСО. Представил е удостоверение обр. УП- 3 изх.№259/12.01.2023г., издадено от „ЗАГ-Динамик“ АД и удостоверение обр. УП-3 изх.№ 47/12.01.2023г. , издадено от „Динамик ЕМ2“ АД./л.23-24/

Към датата на подаване на заявлението, оспорващият е на възраст 60г., 03 м. и 25 дни.

С Разпореждане № № [ЕГН]/37 от 12.05.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване “ПО” в ТП на НОИ– С. град, издадено на основание чл. 69б, ал. 1-2 от КСО, на оспорващия е отказано отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО е приело, че: към датата на заявлението 14.02.2023 г., оспорващият е с навършена възраст 60 г., 03 м. и 25 дни и осигурителен стаж от първа категория – 04г., 04м., 00дни, от втора категория – 09г., 09м., 24 дни и от трета категория – 21г., 09м. и 14 дни. Общият трудов стаж , превърнат към трета категория труд е 41г. , 03м. и 12дни, сборът на осигурителен стаж и възраст е 101. Прието е, че осигурителния стаж за периода 01.01.2000г.-01.03.2003г. при осигурителя „ЗАГ Динамик“ АД се зачитат за трета категория труд , тъй като не се представя оригинален документ от осигурителя за потвърждаване на втора категория труд. Осигурителния стаж за периода 04.03.2003-18.05.2006г. при осигурителя „Динамик ЕМ 2“ АД също се зачита за трета категория труд, тъй като не се представя оригинален документ от осигурителя за

потвърждаване на втора категория труд. Описаните периоди са от трета категория труд в Регистъра на осигурените лица. Заключено е, че лицето има навършени 54 г., но няма 10г. осигурителен стаж от първа категория труд, поради което не отговаря на условията на чл. 69б ал.1 от КСО, както и че има навършени 59г., но няма 15г. осигурителен стаж от втора категория, с което не отговаря на условията на чл. 69б ал.2 от КСО.

Разпореждането е обжалвано от Е. по административен ред в срока по чл. 117, ал. 2 от КСО.

С Решение № 2153-21-135 от 29.06.2023 г. на Директора на ТП на НОИ – С. град, издадено на основание чл. 117, ал. 3 от КСО, жалбата е отхвърлена като неоснователна. За да постанови акта си, административният орган е приел, че от представените в административното производство документи е видно, че Е. е упражнявал труд в „ЗАГ Динамик“ АД на длъжност „работник К. и А“ цех О., като работодателят е направил предложение този труд да бъде признат за втора категория труд по чл. 2 т. 10 от НКТП. Същото се отнася и до удостоверение, издадено от осигурителя „Динамик ЕМ 2“ АД. Органът е посочил приложимите нормативни актове- НКТП и Инструкция № 13/31.10.2000г., както и че предложението от страна на осигурителя не обвързва със задължителна сила органа по пенсионно осигуряване, в чиято компетентност е правото да прецени и определи категорията труд, като преценката се извършва на база представените от заявителя документи и приложимите разпоредби. Посочено е кой труд попада във втора категория, съгласно чл. 2 т.10 от НКТП, както и че тежестта на доказване на факти, относими към правото на пенсия е върху жалбоподателя и в тази връзка е изискано от същия да представи трудов договор, длъжностна характеристика, допълнително споразумение, но същият не е представил такива. Поради това решаващият орган е приел, че трудът, полаган от жалбоподателя като „работник К. и А“ в цех О. /отдел главен енергетик/ не е еднакъв по степен на тежест и вреден труд, полаган от работещите в производството на външни и пневматични губи и ремъци в цеховете „Подготвителен“, „Конфекция“ и „Вулканизация“ следва да се приеме че е от трета категория.

За изясняване на основния спорен въпрос, по делото е назначена СИЕ, която не е изготвена, тъй като вещото лице, въпреки всички положени усилия не е установило контакт с осигурителите, като единствено е получило информация, че в момента се извършва предаване на документация на двете дружества на НОИ. Тези обстоятелства са изложени в протокол за разпит на вещото лице.

По делото е разпитан свидетелят Е. Б. Б., който излага данни относно характера на полагания от жалбоподателя труд и начина на организация на работа при осигурителите.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е в предвидения в разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от КСО 14-дневен преклузивен срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган. Съобразно разпоредбата на чл. 117, ал. 3 във връзка с ал. 1 от КСО, по жалбите срещу разпореждания, с които е отказано отпускане на пенсии, се произнася ръководителят на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В разглеждания случай оспореното решение е издадено от директора на ТП на НОИ С. град, от което следва че актът е издаден при наличие на компетентност.

Оспореното решение е издадено и в установената форма, но е постановено без да са изяснени всички релевантни за спора факти и обстоятелства, и в противоречие с относимите материалноправни разпоредби, което обуславя неговата незаконосъобразност и е отменително основание по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, въз основа на следните съображения:

Спорът между страните се заключава в това каква категория труд е упражнявал жалбоподателя в периода 01.01.2000-01.03.2003г. на длъжност работник „К. и А“, цех О. в осигурителя „ЗАГ Динамик“ АД и в периода 04.03.2003- 18.05.2006г. на длъжност работник „К. и А“, цех О. в осигурителя „Динамик ЕМ 2“ АД.

В конкретния случай, в представените от работодателите удостоверения обр. УП-3 е посочено и за двамата осигурители, че упражнявания труд от Е. е от втора категория, в единия случай съгласно чл. 2 т.10 от НКТП, а в другия съгласно т. 42 на 50-то ПМС/21.05.1991г. Органът не възприема тази категория труд с мотиви, че не са представени трудов договор, длъжностна характеристика, допълнително споразумение, поради което трудът, упражняван от Е. не е еднакъв по степен на тежест и вреден труд, полаган от работещите в производството на външни и пневматични губи и ремъци в цеховете „Подготвителен“, „Конфекция“ и „Вулканизация“.

Съдът възприема и преценява гласните доказателства с оглед всички други данни по делото и ги счита за непротиворечиви, след съпоставка с приетите писмени доказателства и анализ за съответствието им с данните, обективирани в трудовата книжка и представените удостоверения обр. УП-3. Не се възприемат възраженията на ответника относно допускането на гласни доказателствени средства, предвид забраната на чл. 104 ал.10 от КСО. Разпоредбата на чл. 104, ал. 10 КСО (доп. обн. ДВ, бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.), предвижда, че категорията труд, както и дейността по чл. 69 и 69а не могат да се доказват със свидетелски показания. За установяване на условията на труд и на заеманата длъжност не се допускат свидетелски показания, когато не са представени писмени доказателства, които са издадени от работодателя/осигурителя, при който е положен трудът, и по време на полагането му.

В разглеждания случай свидетелските показания касаят не категорията труд, а естеството на изпълняваната работа. Цитираната разпоредба не съдържа забрана за установяване на естеството на изпълняваните трудови функции, особено когато не се съхраняват писмени доказателства при осигурителя или на друго регламентирано

място, от които да бъдат установени тези обстоятелства.

В случая, по делото е представената трудова книжка № 10 на Е., съдържаща вписвания за заеманата от него длъжност при работодателя/осигурителя "ЗАГ Динамик" АД и „Динамик ЕМ 2“ АД. Като официален удостоверяващ документ по силата на чл. 347 от КТ, вписванията в трудовата книжка, доколкото не е оборена тяхната доказателствена сила, свидетелстват, че през процесните периоди жалбоподателят е извършвал дейност, като работник при посочените осигурители. Представени са и удостоверения обр.УП-3 от осигурителите, в които е посочено, че лицето е упражнявало труд от втора категория съгласно нормативните разпоредби, заповед за прекратяване на трудовия договор с „Динамик ЕМ 2“ АД , в който е посочено, че същият е бил работник К. и А в отдел О., с код 7242, удостоверения УП-2 от осигурителя „Динамик ЕМ2“АД с посочване на длъжността работник „К. и А“, удостоверения УП-2 от осигурителя „ ЗАГ Динамик“АД с посочване на длъжността работник „К. и А“ /контролно измервателни уреди и апаратура/ и ел.техник О. /отдел главен енергетик/.

Предвид изложеното, съдът намира за допустими свидетелски показания за установяване на условията на труд и на заеманата длъжност, при наличие на писмени доказателства, които са издадени от работодателя/осигурителя, при който е положен трудът, и по време на полагането му, респективно , липса на нарушение на цитираната специална норма на чл. 104, ал. 10, изр. второ от КСО. В същия смисъл е практиката на Върховния административен съд, обективизирана в Решение № 4649 от 28.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10207/2018 г., VI отделение, Решение № 918 от 22.01.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6095/2018 г., VI отделени, Решение № 602 от 15.01.2019 г. на ВАС по адм. д. № 13611/2017 г., VI отделение.

Свидетелските показания сочат, че макар и назначен в Отдел Главен енергетик /очевидно не става въпрос за цех/, Е. е упражнявал труд в цеховете „Вулканизация“ ,“Конфекция“ и „Смесителен цех“ , при бензинови изпарения, при температура около 50 градуса, като е трябвало да подменя , центрова и монтира изгорелите уреди при посочените условия, т.е изпълнението на преките му задължения и местоработата му следва да се счита, че се осъществяват именно в тези цехове. Същият е получавал ежедневно заявки и на място в посочените цехове ги е изпълнявал. Отделно от това е изготвял заготовки за физико-механични изпитания за образците, каучукови смеси, лепила. Следователно дори и да е назначен в Отдел главен енергетик, и да е подчинен на главния енергетик, то реалните му трудови задължения са се изпълнявали в посочените цехове , именно поради което и осигурителят е посочил, че трудът му е от втора категория.

От изложеното следва, че през спорния период оспорваният е работил като работник „К. и А“ в Отдел Главен енергетик, като реално е изпълнявал задълженията си в цехове „Вулканизация“ ,“Конфекция“ и „Смесителен цех“, поради което и с оглед разпоредбата чл. 2 т.10 от НКТП, според която работници, инженерно-технически специалисти и ръководни служители до ръководител на цех включително, заети непосредствено във:

а) производството на: хлор и хлорни производни (включително избелващи препарати); хлорна вар; натриева основа; соди; сярна киселина; фосфорна киселина; азотна киселина; амоняк; серовъглерод; азотни и фосфорни торове; карбамид; катализатори за торовите, органичните производства и нефтопреработването; пигменти и багрила; синтетични багрила; анилин; нитробензол; диметилсулфат; карбамидформалдехидна смола; антипиретици; натриев триполифосфат; дикалциев сулфат; фосфорни соли; амониев нитрит; нейногенни повърхностноактивни вещества; метилметакрилат; капролактан; циклохексанон; изкуствени влакна; пестициди; външни и пневматични гуми и ремъци;

б) дозиране на твърди суровини за производство на лакове, бои и каучукови смеси; подготвително-смесителни производства на базата на поливинилхлорид; химическа очистка и регенерация на антибиотици; сушене и мелене на фосфорит; изготвяне на лепила и импрегнационни разтвори на каучукова основа;

в) първична преработка на нефт; вторична преработка на горива; органичен синтез на базата на химически продукти и нефтопродукти; получаване на: парафини, масла, ароматни въглеводороди, каучук, латекс и синтетични влакна;

г) цехове за антикорозионна защита и диафрагмена електролиза;, положеният от него труд следва да се признае за труд при условията на втора категория,

следва да му се отчете положеният труд през процесния период като втора категория труд.

За оспорващия Е. са налице предвидените в чл. 69б, ал. 2 от КСО условия за придобиване на правото на пенсия. Към датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия същият е на възраст 60г., и следователно има изискуемата от разпоредбата навършена възраст. За оспорващия са налице и другите две кумулативно предвидени в чл. 69б, ал. 2 от КСО условия: продължителност от 15 години работа при условията на втора категория труд и сбор от осигурителен стаж и възраст 100.

По изложените съображения, оспореното решение и потвърденото с него разпореждане следва да се отменят и делото да се върне като преписка на ръководителя на “Пенсионно осигуряване” в ТП на НОИ – С. град, за ново произнасяне по заявлението на П. Д. Е. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 69б, ал. 2 от КСО, с оглед мотивите на съда за зачитане на процесния осигурителен стаж и определяне на правилен размер на общата продължителност на осигурителния стаж на Е..

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, претенцията на оспорващия за присъждане на направените по делото разноски е основателна. Общият размер на действително направените от оспорващия разноски по делото е 617лв, от които: 500 лева – договорено и платено адвокатско възнаграждение, което не е прекомерно, и 117 лева – внесен депозит за вещо лице, поради което ТП на НОИ – С. град, следва да бъде осъдено да заплати на оспорващия направените от него по делото разноски в размер на 710 лева.

С оглед изхода на спора, претенцията на административния орган за присъждане на разноски е неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-135 от 29.06.2023 г. на Директора на Териториално поделение /ТП/ на Националния осигурителен институт /НОИ/ – С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на П. Д. Е. срещу Разпореждане № [ЕГН]/37 от 12.05.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване “ПО” в ТП на НОИ– С. град.

ОТМЕНЯ Разпореждане № [ЕГН]/37 от 12.05.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване “ПО” в ТП на НОИ– С. град.

ВРЪЩА делото като преписка на Ръководителя на “Пенсионно осигуряване” в Териториално поделение на Националния осигурителен институт С. град, за ново произнасяне по заявление Вх. № 2113-21-697 от 14.02.2023 г. по описа на ТП на НОИ – С. град, на П. Д. Е. при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град, да заплати на П. Д. Е. с [ЕГН] , сумата от 617лв /шестстотин и седемнадесет лева/, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: